

- Вѣртелно писане, *sn.* lettre de créance *f.*
 Вѣрникъ, ница, *s.* croyant, ante.
 Вѣрно, *adv.* certainement, assurément; || *u*
 на —, sûrement. [justesse, précision *f.*
 Вѣрность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté,
 Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, félon.
 Вѣроване, *sn.* la créance.
 Вѣронѣмство, *sn.* la déloyauté.
 Вѣровѣмъ, *adj.* déloyal; -мо, -lement.
 Вѣроотстъженъ, *adj.* apostat.
 Вѣроотстъжникъ, *sm.* un apostat, renégat.
 Вѣроятенъ, *adj.* croyable, vraisemblable, proba-
 ble, présomable, plausible; -тно, ment; ||
 -тното, *sn.* le vraisemblable; || *учене за*
-тны мысли, Théol. le probabilisme.
 — наследникъ, *sm.* hérétique présomptif *m.*
 Вѣроятіе, *sn.* la croyance.
 Вѣроятно, *adv.* apparemment.
 Вѣроятность, *sf.* l'apparence *f.*, vraisem-
 blance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*
 Вѣтренъ и -ровитъ, *adj.* venteux.
 Вѣтрення, *sf.* plante, la pulsatille.
 Вѣтрецъ, *sm. dim.* haleine ou souffle de vent,
f.; || *Mar.* la brise; || брѣговъ —, brise de terre.
 Вѣтрильникъ (отъ пера), *sm. Mar.* le penon.
 Вѣтрило, *sn.* la girouette, le coq (voyez
 Анемоскопъ). [gèreté.
 Вѣтриничавость, *sf.* le papillonnage, la lé-
 Вѣтриничава глава, *sf.* une tête à l'évent; ||
fam. un tête de linotte.
 Вѣтринически, *adj.* rhumatismal et -matique.
 Вѣтриничество, *sn.* l'étourderie *f.*
 Вѣтриничевъ, *adj.* étourdi; -во, diment ou
 à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, le-
 ger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un
 freluquet, hurluberlu, *m.*
 — момакъ, *m. fig.* un étourneau.
 — човѣкъ, *sm. fam.* un farfadet.
 Вѣтриничевы мысли, *sf. pl.* des châteaux
 en Espagne, *m.*; || *fig.* à perte de vue, *f.*; ||
fam. la billevesée.
 Вѣтровоучъ, -ка, *s.* chaomancien, enne.
 Вѣтрогонно сръдство, *sm. Méd.* carmi-
 natif, *adj. m.*
 Вѣтрониспускачъ, *sm. Phys.* l'éolipyle *m.*
 Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémètre *m.*
 Вѣтриникъ, *sm. fig.* la gironette.
 Вѣтрыно издуване, *sn. Méd.* la tympanite.
 Вѣтъръ, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1.
fig. la tourbillon; 2. на -тъ, *adv.* en l'air; 3.
 (болестъ), le rhumatisme; 4. пилецъ що
 хвърка сръщо -тъ, le ventolier; 5. трайне
 на постоянь —, *Mar.* la nuaison; 6. което
 докарва — въ тѣрбухъ-тъ, venteux, *adj.*
 7. поставамъ на -тъ, *va.* éventer; 8. гово-
 роря на -тъ, *vn.* se perdre dans le vague;
 9. врачуване по -тъ, la chaomaincie; 10.
 което докарва —, *Méd.* flatuleux, *adj.*; 11.
 набране —, *Méd.* la flatulence; 12. въ
 чървата —, *Méd.* la flatuosité; 13. — отъ
 къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14.
 — насръща, vent de bout; 15. постоянь —,
 vent fait; 16. на воля на -тъ, au gré du
 vent; 17. придържамъ къмъ -тъ, *vr. Mar.*
 lofer, rallier le vent, 18. придържане къмъ
 -тъ, *Mar.* l'aulofée *f.*; 19. държа къмъ -тъ
 да плещать платната, *vn. Mar.* ralinguer;
 20. отнемамъ -тъ, *va. Mar.* déventer; 21.
 отървавамъ отъ -тъ, *vr. Mar.* faire cha-
 pelle *f.*
 Вѣе и -вѣтъръ, *v. imp.* il vent.
 Вѣтрове (въ тѣрбухъ-тъ), *sm. pl.* la ventosité.
 Вѣтруска и Вѣялица, *sf.* l'ouragan *m.*,
 l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; ||
 (урачанъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*;
 || *Mar.* coup de vent, *m.*
 Вѣчень, *adj.* éternel, perpétuel; || *fig.* immor-
 tel; -чно, въ вѣкы, -lement; || на -чно, *adv.*
 à perpétuité.
 Вѣчна траенность, *sf.* la perpétuité.
 Вѣчно благополучіе, *sn.* la béatitude.
 — или непрѣстанно продължене, *sn.* la
 perpétuité. [tuation.
 — трайне или продължене, *sn.* la perpé-
 Вѣчноскитный Евреинъ, *sm.* le Juif errant.
 Вѣчностъ, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*
 Вѣчны селенеа, *sn. pl.* le tabernacle.
 Вѣцески протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*
 Вѣци (въ искусство), *sm. pl.* maîtres de
 l'art, *m.*
 Вѣщница, *sf.* une devineresse, entremetteuse,
 pythonis, cartomancienne, maquerelle *f.*; ||
pop. une appareilleuse.
 Вѣщничарство, *sn. fam.* la maquérellage.
 Вѣщность, *sf.* l'intelligence *f.*
 Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un
 professeur, expert *m.*; 1. *fig.* foncé; 2.
 (съмъ), *vn.* savoir; 3. (въ ивицо), versé dans,
 connaisseur *en*; 4. -съмъ (въ ивицо), se con-
 naître à, *en*; 5. изгледване или опитване
 съ -щи човѣцы и тѣхно извѣстие, l'exper-
 tisse *f.*
 Вчовѣчвамса, *vr.* (voyez Истацявамса).
 Вжбелъ, *sm.* (voyez Гиранъ). [цитъ].
 Вжглево прѣчьриване, *sn.* (voyez Антра-
 Вжглева кисѣлина, *sf. Chim.* acide car-
 bonique *m.*
 — яма, *sf. Techn.* la faude.
 Вжглекисѣла соль, *sf. Chim.* le carbonate.
 Вжглекисѣлъ, *adj.* carbonaté. [carbonate.
 Вжглороднокисѣла соль, *sf. Chim.* le sous-
 Вжглеродясто съединене, *sn. Chim.* la
 carbure.
 Вжглеродястъ, *adj.* carboné.
 Вжглеродъ, *sm. Chim.* le carbone.
 Вжглищень прахъ, *sm.* le poussier.
 Вжглие и Вжглица, *sn. pl.* le charbon, la
 braise; 1. каменны —, charbon de terre *ou*
 minéral; 2. чисти —, *Chim.* le carbone;
 3. правъ —, *va. Chim.* carboniser; 4. ста-